

Jakten på det spesielle....

Av Henning Jarle Mathiassen

I vår enorme frimerkeflora er det noen frimerkeutgaver som skiller seg ut. Jeg er sikker på at mange har gjort seg opp en mening om hva som er fint å samle på – og det motsatte. Det kan være motiver, bestemte land, trykkmetoder og annet. Noen frimerker er rene kunstverk i seg selv – og selv om det blir bedre trykkmetoder og bruk av farger – så er det noen utgaver som var så godt laget – selv for 100 år siden – at de ennå står som praktverk i frimerkehistorien.

Jeg er veldig imponert over de gravørene som med sine presisjonsverktøy har gravert stålstikkmerker i år etter år. Norge har hatt en del av de fremste aktørene på dette området. Den mest kjente gravøren var nok Czeslaw Slania, polakken som gjorde svenske av seg og graverte over 1000 frimerker for ulike land. Hans frimerker er i dag et eget samlersområde – og når de ser hva han produserte, så skjønner du hvorfor. Dette er etter min mening – «ekte» frimerker med fokus på estetikken og samlerverdi.

Selv er jeg nok ingen typisk frimerkesamler – men mer en brevsamler. Men det betyr jo ikke at frimerkene er mindre viktige – nei tvert i mot! Frimerkene kan forskjønne et brev – eller faktisk forringe den estetiske verdien. Min søken etter vakre objekter er altså knyttet til frimerker – og det har faktisk gjort at jeg har blitt en slags spesialsamler av en bestemt utgave. Og hold dere fast – denne utgaven er produsert av Storbritannia!

Jeg snakker om frimerkene som kom i anledning av British Empire Exhibition utstillingene i 1924 og 1925 (Wembley). Dette var egentlig en uhørt utgave i det konservative landet – som helt fram til 1950-tallet i det store og hele holdt seg unna utgaver som ikke var helt nødvendige eller som hadde noe med kongelige å gjøre. En annen utgave – i forbindelse med Verdenspostkongressen i London i 1929 – var også litt på siden, og hadde det ikke vært for at 1 pund utgaven (et kunstverk!) er så dyr å anskaffe – så hadde jeg nok samlet dette merket på brev også (men brev frankert med 1 pund på denne tida er jo rariteter i seg selv).

Det er sikkert uenighet om hva som er vakkert – eller ikke – men tror de fleste ser skjønnheten i de graverte merkene fra UK!

Her er de 2 utgavene fra 1924 og 1925

Og her er et knippe brev med begge utgavene fra 1920-30-tallet:

